

# ПРОТОКОЛ

№ 148

гр. Кнежа, 19.04.2024 г.

**РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и  
четвърта година в следния състав:

Председател: Мая П. Кончарска

при участието на секретаря Силвина В. Хлебарска  
Сложи за разглеждане докладваното от Мая П. Кончарска Административно  
наказателно дело № 20241430200099 по описа за 2024 година.  
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

**Административнонаказващият орган РУ Кн.** – уведомено, не се  
представява.

**Нарушителят Т. М. Б.** – уведомен по тел., се явява лично и с адв. Г. Г. от  
САК, с представено пълномощно по преписката.

**Актосъставителят Г. К. Й.** - уведомен по тел., се явява.

**Районна прокуратура – гр.Пл.** – уведомена с препис от разпореждането  
на съда за насрочване на делото, не изпраща представител.

**Съдът докладва** служебно изискана и постъпила по делото с вх.  
№1345/19.04.2024г. справка за съдимост на Т. М. Б..

## **ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.**

**Адв. Г.:** Да се даде ход на делото.

**Съдът счита**, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на  
делото с оглед редовното призоваване на страните, поради което

## **О П Р Е Д Е Л И :**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва.**

Производството е образувано въз основа на съставен акт по УБДХ срещу  
Т. М. Б. от гр.Кн. и внесено искане от РУ МВР – гр.Кн., с правно основание

чл. 2 от УБДХ.

Представена е преписка с рег.№285р-1473/28.02.2024г. по описа на РУ Кн..

**Съдът сие САМОЛИЧНОСТ** на нарушителя, както следва:

**Т. М. Б.**, роден на \*\*.\*\*.2005 год. в гр.Пл., с постоянен адрес в гр. Кн., ул. „\*\*\*” №\*\*, ет.\*, българин, български гражданин, ученик в 12 клас на ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., неосъждан, с ЕГН: \*\*\*\*\*.

**Актосъставителят Г. Й.:** Поддържам съставения акт за констатиране на дребно хулиганство.

**Адв.Г.:** Да се приемат представените писмени доказателства по преписката. Имам следните доказателствени искания: На първо място, свидетелят Ф. Н. на две места в две свои сведения е посочил, че е присъствало и лице, което е присъствало като очевидец и което не е разпитвано досега. Майката на Ф. твърди, че има видео записи, но няма установено никъде, че има записи. От тази гледна точка считам, че следва да се изискат видеозаписите, както и да бъде разпитано лицето Й.. На случая е присъствала като очевидец Й. Ю. Н. – ученика в ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., която също държим да бъде разпитана, с оглед на непълнотата на Акта за констатиране на дребно хулиганство, който трябва да съдържа всички обстоятелства, но съдържа само твърдените действия на Т. Б., но не и цялата фактическа обстановка, която се установява с множество свидетелски показания. С оглед на поведението на Ф. Н. и Т. Б. считам, че следва да се изиска справка за тяхното поведение в училището, в което учат, относно тяхното дисциплинарно поведение, както и имат ли други дисциплинарни прояви, както и за поведението на двете лица - участници в конфликта. Моля тези доказателства да бъдат събрани от съда. Клиентът ми твърди, че е бил предизвикан с тежки обиди и псувни от страна на другото лице, като за да можем да докажем тази фактическа обстановка и да установим този факт, моля да се допуснат тези доказателствени искания и да се ползваме от тях, тъй като клиентът ми твърди, че е не извършил акт за дребно хулиганство.

**Съдът**

**О П Р Е Д Е Л И :**

**Приема и прилага** към делото преписка с рег.№285р-1473/28.02.2024г.

по описа на РУ Кн. и справка за съдимост от 19.04.2024г. на Т. М. Б..

**Съдът запитва** нарушителя желае ли да даде обяснения по случая.

**Адв. Г.:** Доверителят ми желае да даде обяснение.

**Съдът пристъпва към изслушване обясненията на Т. М. Б.:**

**Нарушителят Т. М. Б.:** Искам да кажа всичко, каквото се случи на входа на училището. Аз отивах към моя час и после щях да се прибирам вкъщи. Докато влизах, момчето застана на входната врата. Лично не го познавам, знам му само името. Знам, че се казва Ф.. Той застана на входа, казах му да се помести, за да мина, той не го направи, а аз бързах да влизам в час и се сбутахме. Докоснахме се леко с рамената. Минах и продължих да ходя за час. Той ме спря и каза: „Докога ще се занимавам с тебе“. След това аз му казах: „Не искам да се занимавам, отиди там, където си тръгнал.“. Той ми каза: „Излизай навън да се разберем като мъже“. Той каза много груби обиди, които мен лично много ме провокираха. Каза, че „ще ми ебе майката.“, нарече ме: „боклук“, „педераст“ ме нарече. Аз се върнах, той ме бутна и аз съответно се защитих. Бутна ме той, бутнах го и аз. Той тръгна да ме удрия и аз се отдръпнах и го ударих аз. Аз го ударих в бузата отстрани. Не съм виждал да му тече кръв от носа или други места. Имаше около 30 ученика на входа, във фойето на училището. Не познавам всичките лица. Познавам 5-6 момчета, които са от моя клас и бяха там – Ст. К. от 12в клас, познавам и И. П.. Тя май беше там, не съм я видял. Не познавам В. Ст.. Не познавам А. К.. С Ф. имаше някакво момиче, но не го познавам това момиче. А. Б. го познавам, той е учител по история в ПГЗ „Стефан Цанов“. Не видях да е бил там, но той ни разтърва. Той дойде, хвана ме, издърпа ме настрани и всичко приключи. Друго няма какво да кажа. Ф. ми нанесе 3-4 удара с ръка в ребрата, в главата, и с лява и дясна ръка ме удари. Става конфликта, става и боя, това вече е почти при стълбите на първия етаж за втория, като се тръгва за втория във фойето. Когато се сбутахме на вратата, аз продължих и не обърнах внимание. Върнах се, защото Ф. започна да ме провокира, да ме обижда, каза ми псувни, да излизаме навън, явно да се бием, явно за това ме викна. Той ми каза: „Излизай навън да се разбираме като мъже“. След това имаше случаи да имам конфликт с това момче, а преди това в различни дни сме имали конфликти. Тръгвам си аз за час, или излизам в междучасие, засичаме се на вратата на втория етаж. Последната ситуация беше такава: Ф. застава на

вратата, той не възприемаше и не се помести. Аз исках да мина и да вляза в час. Искam и не искам, трябва да мина и да го бутна, за да вляза в час. Бутам го и той почва: „Ама внимавай, да не стане проблем“. Аз му казах: „Такъв проблем ще имаш ти, а не аз“. След боя, който стана, имам трима свидетели там в гр.Кн. за друг случай - седяхме на една пейка и си говорехме си приятели и стоим там аз, моята братовчедка – Г. П. и П. К., и тогава си говорехме на по-висок тон, забавлявахме се. Тогава Ф. мина покрай нас, говореше си по телефона и явно си помисли, че някой говори нещо на него, и дойде при мен и ми каза: „Какво, бе“, и аз му казах да си върви по пътя. Не съм подавал сигнал никъде, споделил съм вкъщи за проблемите ми. Събираха ни Директора, г-н К., за да видят какво е станало и какво се е случило за нашия случай. С момчето си стиснахме ръцете и си казахме, че повече няма да има такива работи и в действителност от тогава не е имало, той го иска. Не обръщам внимание за тези камери в училище, не знам къде точно има камери. Не съм виждал камери.

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси.

**Актосъставителя Й.:** За днешното съдебно заседание сме осигурили свидетелите по акта И. Н. П. и А. П. К.. Ще направим опит да подсигуриим и Ф. Н. за разпит в днешното заседание.

**Адв.Г.:** Не възразявам да се разпитат свидетелите по акта, както и Ф. Н..

**Съдът** счита, че следва да бъдат допуснати до разпит свидетелите по акта, поради което

### **О П Р Е Д Е Л И :**

**ДОПУСКА** до разпит осигурените за днешното съдебно заседание свидетели по акта, на които след въвеждането им в съдебната зала **сне** **самоличността**, както следва:

**И. Н. П.** на 23 години, неосъждана, без родство с нарушителя;

**А. П. К.** на 14 години, ученичка в 8 клас на ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., неосъждана, без родство с нарушителя;

**Съдът разясни** на свидетелите наказателната отговорност по чл. 290 от НК и същите обещаха да кажат истината, след което от залата се отстрани св. А. К..

**Съдът ПРИСТЪПВА** към разпит на свидетелите.

**РАЗПИТ на свид. И. Н. П.:** Учител съм в ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн.. Свидетел съм при съставения акт за дребно хулиганство. На 19.02.2024г. стана случая, около 11:00 часа по обяд. Бях дежурна на първия етаж в ПГЗ „Стефан Цанов“ и това, което видях беше, че имаше сблъсък между Т. и Ф. на вратите на входа на училището. След което се обърнах и видях юмруци между двамата и отправени обиди. След това дойде г-н А. Б., който разтърва двамата ученика. Потресена съм от поведението и на двамата. След това дойде и педагогическия съветник, който е психолог в училището, и се свика комисия. Това е, което мога да кажа. След това комисията е задвижила процедура и план за подкрепа. Имаме комисия в училището и когато имаме такъв проблем се свиква такава комисия от учители, педагогическия съветник или психолог, класните ръководители и съответно допълнителен учител. Не знам в конкретния случай от кои лица се състои комисията. Тази комисия разглежда и се решава по случая. Може да се наложи наказание и за това се изготвя план за подкрепа и в него са описани дейностите, които трябва да се извършат от учениците. Изготвени са планове и за двамата, но нямаме достъп до тях. Не участвам в тях. Видях сблъсъка, който беше на вратите. Те тръгвайки, преминават през дадената врата, мисля, че се движеха в различни посоки и това се случи на входната врата. Двамата се срещат. Имаше сблъсък между тях. И двете страните спират на едно място и се струпва деца. Започна се конфликта между тях. Аз, което чух, бяха обидите и след това се нахвърлиха един на друг. Не мога да кажа кой кого обиждаше. Не можах да им различа гласовете, но имаше вулгарни думи и от двете лица. Едната, която беше е: „Излез навън, путко, да се разберем“. Аз предполагам, че Ф. го каза това, но не мога да кажа с точност. Това ми направи впечатление, друга обидна дума не съм чула. След тази реплика двамата се сбиха. Този побой се пренесе вътре във фойето. Децата, които бяха на училище, се струпваха и се опитаха да ги разтърват. По-скоро наблюдавах какво се случва и дойде А. Б. и той ги разтърва, който е учител в училището. Впоследствие дойде и класната на Т. - Цв. В., после дойде и В. Хр., която беше дежурна с мен на първия етаж, но в този момент тя беше горе в дирекцията. Тя не е очевидец на случващото се. Не съм видяла да има кръв нито по Ф., нито по Т.. Камери има навсякъде в цялото училище, на всеки етаж има камери. Димакс СОТ отговаря за камерите. Има камери на входа, но точно разположение не знам. Би трябвало да е разположена на входа, на

влизване. Предполагам, че трябва да са две камери. Поне аз не знам да е имало преди това конфликт между Ф. и Т.. Не се случват често такива инциденти. През настоящата учебна година не е имало такъв инцидент. Имало е спречкване, но не се е стигало до побой. Това е единственият случай. Аз не съм сигурна кой започна пръв, но както съм чувала, Т. е започнал първи. След като е изготвен план за подкрепа, би трябвало да са им наложени наказания на двамата, но не знам със сигурност. Предполагам, че директорката знае – инж. Св. К., както и класните им ръководители. Класен ръководител на Т. е Цв. В., а на Ф. – П. П..

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси. Не възразявам да се освободи свидетелката.

**Съдът освобождава** свидетелката И. Н. П. от съдебната зала.

Междувременно в съдебната зала се явява Ф. Н..

**Адв. Г.:** Не възразявам да се разпита явилия се свидетел Ф. Н..

**Съдът сне самоличността** на свидетеля:

**Ф. В. Н.** на 17 години, ученик в 11 клас на ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., неосъждан, без родство с нарушителя.

**Разясни** на свидетеля наказателната отговорност по чл. 290 от НК и същият обеща да каже истината, след което се отстрани от съд. зала.

**Съдът пристъпва към РАЗПИТ на свидетеля А. П. К.:**

**Св. А. К.:** На 14 години съм, ученичка съм в ПГЗ „Стефан Цанов“. Познавам Ф.. Не познавам Т.. Т. го видях, когато стана боя. Тогава за първи път го видях. Боят стана на 19.02.2024г. на входа на училището, вътре в фойейето. Аз и Ф. излизахме и Т. влизахме, и Т. се бутна във Ф., и Ф. го извика обратно, за да го пита защо го е бутнал. Лекичко го бутна, не знам. Не знам, не го бях видяла това, сега разбрах. С Ф. сме заедно. Близки приятели сме с Ф., гаджета сме. Ф. така ми каза, че Т. го е бутнал. Ф. го викна да го пита защо го е бутнал, това го чух как Ф. го викна, за да го пита защо го е бутнал. Т. се върна и там си говореха нещо, не помня какво, на по-висок тон си говореха, по-злобно. Не помня какво си казаха. Т. удари Ф. и се започна боя. Удари го в лицето. Не помня кой говореше повече - дали Ф. или Т.. Не знам къде точно Т. удари Ф. в лицето. След удара започнаха да се бият и един от учителите ги разтърва. А. Б. ги разтърва. Той дойде от някъде. Имаше много

хора. Не познавам г-ца П.. Не знам друг учител да е бил там тогава. Не знам точно колко хора бяха там, около 10 ученици имаше в момента там. На Ф. му беше разбит носа, течеше му кръв от носа. После Ф. излезе навън и това беше. Не знам Т. къде е отишъл. Не знам и преди това, и след това да е имало конфликт между Ф. и Т.. Ф. не е споделял. Ф. не се е оплаквал от Т. преди да имат конфликта. Бях до лявото рамо на Ф., когато минавахме през вратата. Аз бях до Ф.. Т. се върна, защото Ф. го извика, попита го защо го е бутнал. Те си говореха на по-висок тон. Аз по това време бях до Ф.. Т. беше също до Ф., не знам на какво разстояние, на близко разстояние, с ръка можеше да се стигнат. Чух разговора, но не си спомням какво си говореха. Само си спомням Ф. как му каза да излязат навън, но Т. не поиска, и после нещо пак си говореха и Т. го удари. Не знам защо Ф. искаше да излязат навън. Не си спомням да е имало разменени обиди между двамата. Аз влязох в час, а на Ф. носа му още кървеше. Той излезе с мен да ме изпрати навън до часа ми, аз имах физическо навън. Йорданов ми е учител по физическо. Той си беше вътре в салона. Не помня, беше доста кръвта, която течеше. Не знам дали са се изцапали дрехите му от кръв. Не помня да съм виждала кръв по дрехите му. Той с ръцете си правеше опит да спре кръвта.

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси. Не възразявам да се освободи свидетелката.

**Съдът освобождава св. Копчева от съд. зала и пристъпва към разпит на свидетеля Ф. Н..**

**Разпит на свид. Ф. В. Н.:** На 19.02.2024г. излизахме от училището с А., а Т. влизаше с приятелката си. Не познавам лично Т.. От едно училище сме. Преди случая от 19.02.2024г. сме имали конфликт на 22.12.2023г. с Т., просто сбутване. Тогава казах на педагогическия съветник. В училище така ни казват, ако има нещо да споделяме веднага. Излизахме с А., Т. влизаше, изчакахме го да мине и тогава тръгнахме ние да минаваме и той ме бутна с рамо. Бутна ме с рамо, рамо в рамо. По лявото рамо ме бутна. Аз тогава го попитах защо ме бута и какво съм му направил, той нещо ми се закани и аз тогава му казах да излезем навън, за да се разберем, най-вероятно да се бием, защото два дена преди боя на третия етаж пак ме бутна, но аз нищо не казах, просто си продължих да вървя. Като му казах навън да излезем да се разберем, не си спомням той какво каза. След това той ме бутна и ме удари и

това беше и така започнахме да се бием. Това се случи в фойето на училището. Разменихме си обиди, псувахме се преди боя. Аз започнах първи, казах му „путко“, не си спомням той какво ми отговори. Тогава май започнахме да се бием. Тогава ме удари и тогава започнахме да се бием. След като се върна, тогава го обидих, след като ме бутна. Бутна ме втори път, защото му казах, когато има проблем да излиза навън и той се върна към мен и тогава ме бутна. В този момент аз му казах „путко“ и след това той ме удари по лицето. Не си спомням колко удара ми нанесе, с ръка, с юмрук. Първо ме удари с дясната ръка, мисля, че от тази страна /свидетелят сочи лявата долна част на лицето си в областта на брадичката/ и аз тогава му отвърнах и тогава стана боя. След като той ме бутна, аз се спрепнах и се ударих в едно стъкло до вратата - като прозорец до вратата и тогава ни разделиха. Не съм паднал на земята. Той един път ме удари преди да му отвърна. От носа ми потече кръв. Повечето ме видяха. Аз имах час и отидох към халето. Аз се бях закрил с ръка и ме видяха ученици, имаше и учители. Й. беше във фойето след като стана боя. Не знам дали Й. е бил на входа в момента, в който Т. ме удари. Й. се появява в края на боя. Тогава той ме хвана за ръцете. Й. не е бил в този първоначалния момент на входа. Имаше охрана и дежурни учители. Не си спомням кои бяха дежурните учители. Мисля, че г-жа П. беше там. Охранителят не знам как се казва, те са няколко. Не си спомням друг учител да е бил там. А. Б. се наложи да ни разтърве. Той влезе между нас и ни разтърва. Просто застана между нас и после дойде друг учител - Г. Б., дръпна ме настрани и след това излязох сам от училище. Отидох към халето. Ходих с А. до физкултурния салон, защото тя имаше физическо и след това продължих сам до халето. Отидох първо да си измия носа и след това педагогическия съветник ме извика. Викаха ни комисията, не го определят като наказание, а като план за обща подкрепа. Не са ми налагани никакви наказания в училище. Не знам дали на Т. са налагани наказания. Има записващи видео камери в училището. Учителите уведомиха родителите ми за побоя. Мама подаде жалба в полицията. Ходил съм в полицията за разпит. След побоя не сме водили разговор с Т.. Пред педагогическия съветник и пред директорката си стиснахме ръцете с Т.. Мисля, че беше на другия ден това. След това имаше пак конфликт. Тогава изпращах приятелката си нагоре към дома й, и след това се връщах с приятели и минах покрай Т., който се беше събрал с негови приятели. Те седяха на една пейка, не си спомням много



добре, нещо говореха и аз помислих, че нещо на мен казаха. Те казаха, че не се отнася за мен и след това някой от тях ме напсува на майка. По име не са ме назовавали. Не мисля те да се псуват между тях си. Не си спомням в коридора на 19.02. друга обидна дума да съм казвал.

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси.

**Съдът освобождава** свидетеля Ф. Н. от съдебната зала.

**Адв. Г.:** Имам доказателствено искане. Отегляме искането си за разпит на Й., тъй като стана ясно, че това лице не присъства на случката и няма да допринесе за изясняване на фактическата обстановка. В резултат на разпита на Ф. Н. се получиха противоречия със сведенията, които дават трети заинтересовани лица, като свидетеля А. Б., който твърди, че двамата са се борили и са били на пода. Не искам провеждане на очна ставка, но да се изясни факта къде са били двамата и какво са правили, когато ги е разтървал, с оглед твърденията на Ф. Н., още повече да се установи, тъй като е бил пряк очевидец, дали наистина е констатирана кръв по лицето на Ф., тъй като до момента сведенията са единствено от него и приятелката му. Има противоречие относно това дали е паднал Ф. и смятам, че не е изяснена фактическата обстановка. Държим да бъде разпитана като свидетел и Й. Н., приятелката на Т.

**Съдът счита,** че следва да бъдат допуснати до разпит в качеството на свидетели по делото А. Ц. Б. и Й. Ю. Н., с оглед изясняване на фактическата обстановка, като съдебното заседание следва да бъде прекъснато и бъде дадена възможност на органите на РУ – Кн. да осигурят явяването на А. Б., а на нарушителя – явяването на Й. Н., поради което

### **О П Р Е Д Е Л И :**

**Прекъсва съдебното заседание в 11:50 часа и дава почивка до 13:30 часа.**

**Дава възможност** на органите на РУ – Кн. да осигурят за разпит свидетеля А. Ц. Б., а на нарушителя да осигури явяването в съдебното заседание на Й. Ю. Н. за разпит като свидетел по делото.

**Съдебното заседание продължава в 13:35 часа:**

**РУ – Кн.** – не се представлява.

**Нарушителят Т. М. Б.** се явява лично и с адв. Г. Г. от САК.

**Районна прокуратура – гр.Пл.,** не се представлява.

**Актосъставителят Г. К. Й.,** се явява.

В съдебната зала се явява **Й. Ю. Н.**

**Адв.Г.:** Моля да се разпита свидетелката **Й. Н.**

**Съдът**

### **О П Р Е Д Е Л И :**

**ДОПУСКА** до разпит явилиия се свидетел, на когото **сне самоличността:**

**Й. Ю. Н.** на 18 години, ученичка в 12 клас на ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., неосъждана, без родство с нарушителя.

Съдът й **разясни** наказателната отговорност по чл. 290 от НК и същата обеща да каже истината.

**РАЗПИТ на свид. Й. Ю. Н. :** С Т. М. Б. сме в приятелски отношения, гаджета сме. Не си спомням датата на случката. Бях там. В междучасието влизахме с Т., държах го за ръка и когато бяхме на входната врата на училището, Ф. и неговата приятелка, не знам как се казва, бяха застанали на вратата. На влизане те двамата - Т. и Ф. си докоснаха рамената. Ф. не го познавам, виждала съм го само. С Т. вече сме в коридора и отивахме към час и Ф. тръгна към Т., като викаше по него и почна да го обижда, като му каза: „Хайде излизай навън, да ти еба майката, хайде бъди мъж“. И Т. се върна да говорят. Застанаха един срещу друг и аз останах назад, не тръгнах по Т., като пред мен се напълни с ученици и не видях. Това, което успях да видя беше, че Ф. го хвана за врата и до там видях. Т. удари Ф.. Знам, че е било с ръце, но не можах да видя. Сбиха се двамата. Имаше доста ученици. Имаше и учители, и охраната беше там. Ние видяхме и мои приятелки, видяхме класната, извикахме я, казахме й какво стана. Тя отиде с още учители и ги разтърваха. В фойейето се сбиха. Цв. В. е класната на Т.. Г-н Бачийски беше там и И. П., като и тя се затича към тях. Само от дясната страна на лицето на Ф. беше червено, а по врата на Т. имаше белези от нокти. Само Ф. падна на земята. Не съм видяла как е паднал Ф.. Не е имало конфликт после след този случай между двамата. Не знам да са били вземани мерки в училище спрямо двамата.

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси.

**В съдебната зала се явява А. Б..**

**Съдът**

### **О П Р Е Д Е Л И :**

**ДОПУСКА** до разпит явилиия се свидетел и **сне самоличността** му:

**А. Ц. Б.** на 43 години, учител в ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн., неосъждан, без родство с нарушителя.

**Съдът разясни** на свидетеля наказателната отговорност по чл. 290 от НК и същият обеща да каже истината.

**РАЗПИТ на свид. А. Ц. Б.:** Работя като учител в ПГЗ „Стефан Цанов“ – гр.Кн.. Познавам и Т. и Ф.. Не си спомням датата, през февруари месец тази година беше случката. Аз не съм свидетел пряко на това, което се е случило, тъй като бях в кабинета си и си пишех нещо, когато чух викове. Това се развиваше на входа на училището. Т. и Ф. се бореха. С него /свидетелят сочи Т./ останахме в стаята на охраната, а Ф. го изведоха навън. Точно до входа на училището се случи това, във фойето. Доколкото си спомням и двамата бяха на земята. Мисля, че по лицата и на двамата имаше зачервено, вероятно от това, че се бяха били. Имаше доста ученици по това време, беше междучасие. Само охраната беше там. За други учители не мога кажа. Охранителят беше възрастен човек. Има камери в училището. В коридорите, на входовете, навън в двора и в кабинетите има камери. Не мога да кажа дали се пазят записите. Промениха условията относно това дали да се дават записите, тъй като трябва да се направи комисия, да присъстват двете засегнати страни и при съставена комисия да се даде разрешение. Не съм имал проблеми нито с единия, нито с другия като ученици в часовете. Не знам да е имало други прояви от тяхна страна. Съдя за тях и спрямо другите ученици. Нямам впечатление да са конфликтни, като ученици са добри. Не съм чул след случая да са имали друг конфликт. Не можах да присъствам. Имаше съвет, състави се веднага комисия. Не съм присъствал на този съвет и не знам дали са налагани наказания.

**Адв. Г.:** Нямам повече въпроси.

**Съдът освобождава свидетелите Й. Н. и А. Б. от съдебната зала.**

**Актосъставителят Й.:** Разговарях с колегата ми, който е водил

проверката, в случая Златков и не са му били предоставени записи, но е искал такива.

**Адв. Г.:** Поддържам искането за предоставяне на видео записите. Считам, че е налице необходимост от провеждане на очни ставки с оглед изясняване на фактическата обстановка. Отказвам се от разпита на Й..

**Съдът намира**, че следва да остави без уважение искането за изискване на видео записи от налични в училището камери, с оглед събраните до момента по делото писмени и гласни доказателства, от които се установява фактическата обстановка по случая, поради което

### **О П Р Е Д Е Л И :**

**Оставя без уважение** искането на защитника на нарушителя – адв. Г. Г. от САК, за изискване на видео записи от наличните в ПГЗ „Стефан Цанов“ - гр. Кн., като неоснователно.

### **ПО ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:**

**Адв. Г.:** Други доказателства няма да соча. Да се приключва делото.

**Съдът намира**, че фактическата обстановка по делото е всестранно и пълно изяснена, поради което съдебното следствие следва да бъде приключено и следва да се даде ход за прения.

**Водим от горното**

### **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.**

**ДАВА ХОД ЗА ПРЕНИЯ**

**Адв. Г.:** Уважаема г-жо съдия, в производството по УБДХ, макар и в наказателно отделение и пред наказателен съд, същата си е административна процедура и проверката на административна процедура, която започва с акта за констатиране на дребно хулиганство. Той е съставен както при условията на Указа за борба с дребното хулиганство, така и на ЗАНН. Изискването в този смисъл за пълнота на акта за констатиране на дребно хулиганство и форма и абсолютното изпълнение на тази форма води след себе си отмяна само на процесуално основание. Считам, че преди да се спра на материалното основание за отмяна на акта за установяване на дребно хулиганство е налице един тежък порок в акта и това е, че не е посочен,

който да е от фактическите състави в чл. 1, ал.3 от УБДХ. Както се казва и в Постановление №2 от 1974г. по Наказателно дело №4/1974г. се цитира: „текстът за дребното хулиганство си служи с понятието „непристойни прояви“, а в чл.325, ал.1 от НК е употребено понятието „непристойни действия“. В акта за установяване на дребно хулиганство непристойни действия липсват, както и която да е от тези хипотези, а те са три, каквато практика е установена. Първата е непристойна проява, изразена в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора. Втората е оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта, или на обществеността, и третата е скарване, сбиване или други подобни действия, с които се нарушава обществения ред и спокойствие, което прави елемента на състава да се наруши обществения ред и липса на обществена опасност. От всичко, което е описано, се вижда, че се касае за пренасяне на обвинение по чл. 325 и неговите съставомерни признаци, а именно непристойни действия, както и възмутени граждани. Във връзка с посочването на „възмутени граждани“ съдебната практика е категорична, че възмущението и възмутените граждани не са елемент на състава на деянието дребно хулиганство, например както се сочи и в Решение №3760 от 07.08.2023г. на СРС по АН дело №10763/2023г. Посочвам само едно решение, защото са десетки, а именно Решение №1915/2021г. по АН дело №12949/2021г., в което изрично се посочва, че макар да се отразяват действията конкретно, не отразяват с тези действия, както е извършил нарушителя непристойна проява, оскърбително отношение, сбиване, но поради ниската си обществена опасност не представлява престъпление. Това води до ангажимента на съда да оправдае лицето. Следва да се има предвид, че няма как акта за констатиране на дребно хулиганство да сочи признак на едро хулиганство, а клиента ми да ангажира защитата си по УБДХ, което води до невъзможност да се осъществи самата защита на клиента. Самият акт за констатиране на дребно хулиганство не изразява в пълнота тези характеристики, които се изискват в УБДХ, са именно прилагане на точно описание на случая, подробното описание на случая. В акта пестеливо е описано, че единствено има действия бутане и удари в лицето на Ф. Н., но няма конкретика кога и защо е станало това, няма подробни описания на случая. Подробно описание в случая може да се извлече макар и бегло от свидетелските показания, които

дадоха свидетелите в днешното съдебно заседание, и по-широко от това, което е констатирано в акта за констатиране на дребно хулиганство, че има обиди, има провокация към клиента ми. Някои от свидетелите и клиента ми заявиха, че са били провокирани от агресивно поведение, което също не е отразено, което касае правна квалификация, а това не е пълното и не е подробно описание на случая. На практика от това, което е описано е, че този акт е съставен по постановление на прокурор от РП Пл., с каквото правомощие изобщо прокуратурата не разполага. От тази гледна точка дори да се погледне, че е извършена проверка, тя не е отразена достоверно. Единственият начин считам, че за оправдаването му следва да се имат предвид тези слабости, а именно, че резултатът, който е отразен в акта за констатиране на дребно хулиганство е поради това, че съставителят не е участвал в проверката, а е било разпоредено да напише акта за това, което е посочил прокурора в постановлението си. Предвид тази гледна точка, акта за констатиране на дребно хулиганство се констатира, че е несъстоятелен и следва да бъде отменен. От материалната страна на въпроса: Няма спор в съдебната практика, като мога да посоча Решение №663/24.06.2011г. на РС Пл. по АН дело №1740/2011г., че неправилно се квалифицира като хулиганство това деяние, което е насочено против личността на определено лице по лични мотиви. В съдебната практика няма спор относно това, че хулиганските действия по дефиниция изключват лични мотиви. Това е така, защото обект на хулиганството са установения в страната ред и обществено спокойствие, които умишлено и целенасочено се накърняват от извършителя, при това се отличават с нескрита и явна демонстрация на неуважение към обществото. В този смисъл участниците в скандали, възникнали по личен повод, нямат съзнание, нито намерение да нарушават установения ред или преднамерено да изразяват явно неуважение към обществото. При тях липсва задължителния субективен елемент за умишлено накърняване на установените обществени порядки. За разлика от участниците в обичайните битови скандали, извършителите на престъплението хулиганство осъществяват непристойни действия, с които умишлено и целенасочено изразяват пренебрежително отношение към реда в обществото или към други обществени или лични интереси. Хулиганските действия са пряко насочени към накърняване на установените в държавата обществени отношения, основани на нравствеността и определящи

поведението на хората в процеса на общественния живот. В случая няма подобно нещо, видимо е, че има провокации от страна на Ф. Н. с тежки обиди, публично изречени пред множество лица, с които клиента ми се среща всеки ден. Има агресивно поведение, което засвидетелства, макар да се приеме като заинтересован свидетел Й. Н., но въпреки това има такова агресивно поведение. Също така не можа да се установи от свидетелските показания на заинтересования пряко свидетел Ф. Н. и неговата приятелка А. К., че първият удар е бил нанесен от клиента ми. От съществено значение е от кого е нанесен първият удар. Това остана неустановено от всички разпитани свидетели. Свидетелят А. К. потвърждава жалбата на майката на Ф. Н. и неговите твърдения. В разпита ѝ изобилстваше с противоречия и заявка, че не си спомня голяма част от фактите по случая. В противоречие с казаното от Ф. Н., тя заяви, че е ударен по лявата му буза, а самият той потвърди, че сбутването е било в лявото му рамо, което практически е невъзможно. Налице са съществени противоречия в самия ѝ разпит, с оглед на това, че е непълнолетно лице и напълно влиза в своята зрялост. Тя не може да бъде позлвана като достоверен свидетел, включително и какви обиди и дали е имало, при положение, че е стояла на първи ред на събитието. Вторият свидетел И. П. изобщо не можа да посочи кое лице е започнало спора в този конфликт. Това не е достатъчно да се установи кой е започнал побоя и кой се е защитавал, а решението на съда не може да почива на предположения. Останалите свидетели не можаха да потвърдят кой е започнал конфликта - нито А. Б., нито Й. Н. успяха да внесат яснота. Останалите свидетели също не дават яснота относно това кой е започнал конфликта. Безспорно остана единствено агресивното поведение, в следствие на което клиентът ми се върнал да се изясни с Ф. Н.. Ф. Н. е търсил физически конфликт, предизвикал го е целенасочено, но и с обиди и псувни спрямо клиента ми. Налице са тези заявки, които изключват всякакво отношение към хулиганство. Това не е типичната проява, в която конкретно лице започва да се бие с друго лице. Тук има едно лично отношение, което се изразява във взаимен опит за нанасяне на телесни повреди. Съгласно казаното от свидетеля А. Б. и свидетеля И. П. стана ясно, че няма следи от наранявания по двете лица, както и лични отношения от частен характер, свързани с обиди от типа „путко“ и „боклук“, които са отправени от страна на Ф. Н., но не от страна на клиента ми. По този начин,

както твърдят мотивите на посоченото от мен, считам, че не е съставомерно деянието. Това са лични отношения, които са ескалирали в един момент и целта на това спречкване е изясняване на лични отношения, а не непристойна проява, с която се нарушава обществения ред. Фактът, че се е случило на обществено място не означава наличие на хулиганство, доколкото няма нито едно доказателство в посока на това, че някои от лицата Ф. Н. или Т. Б. са целяли да демонстрират колко малко уважават вътрешния ред на училището. Ф. е целял да предизвика сбиване с Т., конкретно и целенасочено го е предизвикал. Т. се е насочил като реакция на това, а именно само към Ф., за да разчистят по този начин своите отношения. Налице е сбиване, но това не покрива характеристиките за наличие на проява на дребно хулиганство, то покрива характеристиките на опита за причиняване на лека телесна повреда по чл.130 от НК, макар и с оглед липсата на медицински свидетелства, които се преследват по частен ред, както и обида. Най-малко единствено възможна е хипотезата, която се явява третата в разпоредбата на чл.1, ал.3 от УБДХ, а именно скарване и сбиване и то не са налице бутания и удряне с ръце спрямо Ф. Н., а само бутане, което беше установено като неволно и непредпазливо. В тази част изцяло се опровергава тезата на служителя на РУ Кн., която е констатирана като хулиганска проява. По отношение на второто - удряне с ръце, нормативните актове казват, че не може да се тълкува в едно обвинение. Ударите спрямо някое лице все още не означават нито че тези удари са достигнали до лице, нито че от тези удари са причинени някакви травми. Все пак считам, че е редно, когато се отправя едно обвинение, че следва да се опише не само фактическата, но и правилна правна квалификация, за да преценим дали е имало дребно хулиганство и дали става дума за оскърбително отношение. От тази гледна точка с оглед на факта, че тази проява не е била счетена за тежка от учителите, нито от учителския съвет, с оглед липсата на категория, посочена от учители и участниците, трябва да се счете за проява с по-лек характер и не е налице предпоставка за налагане на наказание по УБДХ. Все пак педагогическият състав познава отлично двамата участници и щом той не е наложил наказание на двамата, което да изисква ангажимент към държава, полицията, кмета или съда, то се касае за проява с по-лек характер. От тази гледна точка дори и да приемем установяване на деяние и педагогическият състав да се е произнесъл, че не се



касае за нарушение, което следва да се накаже, разгледано е обвинение и е назначил самостоятелни действия, които са свързани с подпомагане на правната и житейската култура на двамата ученици. Това донякъде считам, че представлява разглеждане на случая от държавните органи на настоящото разглеждане по УБДХ. При това положение не би следвало да се налага два пъти наказание за едно и също нещо, съгласно Европейския съд по правата на човек, както би било дисциплинарно наказание на един ученик, което би могло да го изключи от училище в сравнение с глоба. От тази гледна точка считам, че в настоящия случай нито е доказана вината на клиента ми, нито е доказан субективния елемент на деянието. Не е установена обстановката от фактическа страна, с оглед показанията на всички свидетели, от които да се установи дали се касае за наличие на дребно хулиганство, в който смисъл може да се гадае и постанови осъдително решение. Самият акт за установяване на дребно хулиганство страда от пороците, които описах, като липсва и подробното описание, което днес с много усилия положихме, за да установим, с които останаха донякъде неизяснени, като неустановени, поради което моля за отмяна на акта за констатиране на дребно хулиганство и за присъждане на разноски по Наредба №1/09.07.2004г. за минималния размер на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал.1, т.1 от ЗАНН - безплатно, с оглед факта, че клиента ми е ученик и няма източник на доходи, поради което няма средства да заплати адвокатски хонорар. Алтернативно, моля за минимален размер на наказанието глоба в размер на 100 /сто/ лева. Проявата му е напълно малозначителна и приета от учителите. Дори и от този, който се води потърпевш, т.е. не е била с обществена значимост. Единственият, който е намерил за нужно да подаде сигнал е майката на Ф. Н., което е напълно разбираемо, тъй като е желала да защити правата на сина си. Никой друг от обществото не е намерил такава степен на укоримост, вкл. и на разпитаната днес свидетелка И. П. за налагане на наказание. Тя дори не се е поинтересувала, като репликата ѝ беше, че е останала силно възмутена. С оглед на факта, не е възприела никакви действия, не съставила докладна записка, не е участвала активно в свикване на комисия, нито е подала сигнал, Единственото, от което съдя, че е силно възмутена от двамата ученици, се появява от вчера, когато ѝ е снето сведение пред полицейските органи.

**Нарушителят Т. Б.:** Ако може да ми бъде отменен акта. Това искам.

Съжалявам за случката, защото си патя както аз, така и другото момче. До момента не съм наказван за случая. Нямам наложено наказание в училище.

**ПОСЛЕДНА ДУМА на нарушителя Т. Б.:** Моля да отмените акта.

Съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение след тайно съвещание.

След съвещание, съдът ОБЯВИ решението си в 15:50 часа в присъствието на нарушителя и защитника му, като им разясни реда и начина за неговото обжалване.

Протоколът се написа в съд. заседание и приключи в 15:55 часа.

Съдия при Районен съд – Кнежа: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_